

Fremsat den 6. oktober 2021 af forsvarsministeren (Trine Bramsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om forsvarets personel

(Udvidelse af ordningen for supplerende ydelse for udsendt personel m.v.)

§ 1

I lov om forsvarets personel, jf. lovbekendtgørelse nr. 667 af 20. juni 2006, som ændret ved § 3 i lov nr. 1264 af 16. december 2009, § 15 i lov nr. 395 af 2. maj 2016, lov nr. 1539 af 18. december 2018 og lov nr. 328 af 30. marts 2019, foretages følgende ændringer:

1. § 11 b, stk. 1-3, ophæves, og i stedet indsættes:

»Personel, der ikke er omfattet af lov om tjenestemandspension eller lov om pensionering af civilt personel m.v. i forsvaret, og som kommer til skade eller omkommer under eller som følge af tjenesten under udsendelse til udlandet, kan få udbetalt en supplerende skattepligtig løbende ydelse. Ved tilskadekomst udbetales ydelsen til den skadelidte, og en skattepligtig løbende tillæggydelse udbetales til den skadelidtes børn under 21 år. Ved dødsfald udbetales en supplerende skattepligtig løbende ydelse til den efterladte ægtefælle og efterladte børn under 21 år.

Stk. 2. Forsvarsministeren fastsætter nærmere regler om ydelsen efter stk. 1. Ministeren kan herunder fastsætte kriterier for beregning af ydelsen samt nærmere kriterier for tildeling af ydelsen, herunder krav om, at der skal være en anerkendt arbejdsskade, krav til erhvervsevnetab, krav om, at skaden skal have været egnet til at medføre afskedigelse,

og regler om vurderingen i sager, hvor der foreligger konkurrerende afskedigelsesårsager.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

2. I § 11 b, stk. 4, 1. og 2. pkt., der bliver stk. 3, 1. og 2. pkt., ændres »påført varigt men« til: »kommet til skade«.

3. I § 11 b indsættes efter stk. 4, der bliver stk. 3, som nyt stykke:

»Stk. 4. Forsvarsministeren kan fastsætte regler om, at stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 2 helt eller delvis kan tillægges virkning for afgørelser, der er truffet forud for lovens ikrafttræden.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2022.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Udbetaling af supplerende ydelse til selvopsagte skadelidte
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Forsvarsministeriets overvejelser
 - 2.1.3. Den foreslåede ordning
 - 2.2. Udbetaling af tillægsydelse til skadelidtes børn under 21 år
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Forsvarsministeriets overvejelser
 - 2.2.3. Den foreslåede ordning
 - 2.3. Ændring af øvrige kriterier for udbetaling
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Forsvarsministeriets overvejelser
 - 2.3.3. Den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klimamæssige konsekvenser
7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Medarbejdere på Forsvarsministeriets område udsendes jævnligt til udlandet, hvor de blandt andet deltager i konfliktforebyggende, fredsbevarende, fredsskabende og humanitære opgaver. De udsendte medarbejdere sætter her deres liv og helbred på spil for Danmarks sikkerhed.

Det er derfor vigtigt, at der er sikkerhed for, at medarbejderne og deres pårørende får den nødvendige støtte i de tilfælde, hvor der er medarbejdere, som kommer til skade eller i værste fald omkommer under eller som følge af tjenesten under udsendelse til udlandet.

I dag er der efter lov om forsvarets personel (personelloven) mulighed for at yde støtte i form af forskellige former for økonomisk kompensation til medarbejdere og deres efterladte. Loven giver blandt andet mulighed for, at overenskomstansatte medarbejdere og deres eventuelle efterladte kan få udbetalt en supplerende ydelse.

Der har imidlertid ikke været lovhjemmel til at udbetale ydelsen til medarbejdere, der selv har opsagt deres stilling, ligesom der ikke har været hjemmel til at udbetale en tillægsydelse til børn af skadelidte medarbejdere. Forsvarsministeriet har imidlertid konstateret, at begge grupper i en længere årrække har fået udbetalt disse ydelser, men altså uden at der har været den fornødne lovhjemmel.

Regeringen ønsker med dette lovforslag først og fremmest at skabe hjemmel til, at der kan udbetales en supplerende

ydelse til medarbejdere, der selv har opsagt deres stilling, og til efterladte ægtefæller og børn. Det gælder både i forhold til dem, der i dag modtager ydelsen, og i forhold til fremtidige sager. Regeringen ønsker endvidere, at der skabes hjemmel til, at børn af skadelidte medarbejdere kan modtage en tillægsydelse. Det gælder ligeledes både i forhold til de børn, der i dag modtager ydelsen, og i forhold til fremtidige sager. Endeligt ønsker regeringen at sikre, at der skabes hjemmel til, at der kan fastsættes klare regler om de kriterier, der anvendes ved behandling af sager på området.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Udbetaling af supplerende ydelse til selvopsagte skadelidte

2.1.1. Gældende ret

Det følger af § 11 b, stk. 1, i personelloven, jf. lovbeholdtgørelse nr. 667 af 20. juni 2006, som ændret ved § 3 i lov nr. 1264 af 16. december 2009, § 15 i lov nr. 395 af 2. maj 2016, lov nr. 1539 af 18. december 2018 og lov nr. 328 af 30. marts 2019, at forsvarsministeren fastsætter regler for udbetaling af en supplerende skattepligtig løbende ydelse i tilfælde, hvor personel, der ikke er omfattet af lov om tjenestemandspension (tjenestemandspensionsloven), jf. lovbeholdtgørelse nr. 510 af 18. maj 2017, eller lov om pensionering af civilt personel m.v. i forsvaret (civilarbejderloven),

jf. lovbekendtgørelse nr. 254 af 19. marts 2004, omkommer eller påføres varigt mén under eller som følge af tjenesten under udsendelse til udlandet med henblik på deltagelse i de i personellovens § 11 a, stk. 1, nævnte opgaver. Det er en betingelse for udbetaling af ydelsen, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har anerkendt dødsfaldet eller tilskadekomsten som en arbejdsskade.

Det følger af personellovens § 11 b, stk. 3, at udbetaling af ydelsen ved varigt mén forudsætter, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer, at den pågældende har lidt et tab af erhvervsevnen på mindst 15 pct.

§ 11 b blev indsat i personelloven ved lov nr. 127 af 25. februar 1998 om ændring af lov om forsvarrets personel, lov om hjemmeværnet, lov om ferie og lov om orlov (Antagelse af kvinder på værnepligtslignende vilkår, kulancemæssig godtgørelse, pensionsmæssig sikring af overenskomstansat personel m.v.). Af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 1997-98, tillæg A, side 2166-2167, fremgår det, at bestemmelsen har til formål at sikre den overenskomstansatte en løbende ydelse svarende til den, en tjenestemand i en tilsvarende situation ville få. Ordningen skal ikke i pensionsmæssig henseende stille overenskomstansat personel bedre end tjenestemandsansat personel. Det følger af bemærkningerne, at det ikke generelt har været hensigten at lade personellet omfatte af tjenestemandenslovens vilkår, og at henvisningen til den tilsvarende ordning for tjenestemænd alene vedrører, hvordan ydelsen skal beregnes.

Forsvarsministeren fastsætter efter personellovens § 11 b, stk. 1, regler om udbetaling af den supplerende ydelse. I bemærkningerne til bestemmelsen er det uddybet, at forsvarsministeren efter bestemmelsen er bemyndiget til at fastsætte regler for beregning og udbetaling af ydelsen. Der er hidtil ikke udstedt administrative forskrifter i medfør af bestemmelsen. Det er desuagtet Forsvarsministeriets vurdering, at der har været tilstrækkelig hjemmel til at behandle sager om udbetaling af den supplerende ydelse, så længe der er administreret efter den ordning, som detaljeret fremgår af ordlyden til § 11 b, og som er detaljeret beskrevet i bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 1997-98, tillæg A, side 2166-2167, og Folketingstidende 2018-19, A, L 5 som fremsat, side 2 og 4.

Det bemærkes, at det følger af personellovens § 1, stk. 2, jf. stk. 3, at bestemmelsen i § 11 b gælder for alt personel inden for Forsvarsministeriets område med undtagelse af frivillige i hjemmeværnet.

Udbetaling af den supplerende ydelse forudsætter udover de kriterier, der fremgår af lovens § 11 b, stk. 1 og 3, at der er sket afskedigelse eller kontraktophævelse som følge af tilskadekomsten. Hvis den skadelidtes kontrakt var tidsbegrænset og allerede er udløbet, når sagen behandles – hvorved der ikke vil kunne ske en afskedigelse som følge af tilskadekomsten – foretages der en hypotetisk vurdering af, om den pågældende ville være blevet afskediget som følge af tilskadekomsten, jf. også bemærkningerne til lov nr. 1539 af 18. december 2018 om ændring af lov om forsvarrets personel (Udvidelse af ordninger om pensionslignende ydelse og kulancemæssig godtgørelse for svie og smerte for

udsendt personel), jf. Folketingstidende 2018-19, A, L 5 som fremsat, side 2 og 4. Dette gælder imidlertid ikke, hvis den pågældende selv har opsagt sin stilling.

Ved aktstykke nr. 319 af 24. juni 2021 er der blandt andet skabt hjemmel til, at der i finansåret 2021 kan ske fortsat udbetaling af den supplerende ydelse til medarbejdere, der selv har opsagt deres stilling. Der er endvidere med aktstykket skabt hjemmel til, at eventuelle efterladte ægtefæller og børn, der i dag modtager en ydelse efter en afdød, men som efter reglerne ikke har været berettiget til at modtage ydelsen, fortsat kan modtage ydelsen.

Baggrunden for aktstykket var blandt andet, at Forsvarsministeriet havde konstateret, at Forsvarsministeriets Personalestyrelse siden 2011 har anlagt en uhjemlet praksis, hvorefter den supplerende ydelse er blevet udbetalt til skadelidte, der selv har opsagt deres stilling, hvis de i øvrigt opfyldte kriterierne for at modtage ydelsen. I 2017 blev den anlagte praksis skærpet, således at der også blev stillet krav om, at de pågældende efter en hypotetisk vurdering ville være blevet afskediget som følge af tilskadekomsten pådraget under eller som følge af tjenesten under udsendelsen til udlandet. Styrelsens praksis har i tilfælde af, at de pågældende afgik ved døden, også omfattet udbetaling af ydelser til disse efterladte, hvilket ligeledes har været uhjemlet.

2.1.2. Forsvarsministeriets overvejelser

Da der ikke er hjemmel til at udbetale en supplerende skattepligtig løbende ydelse i de tilfælde, hvor den skadelidte selv har opsagt sin stilling, selv om den pågældende i øvrigt opfylder kriterierne for at modtage ydelsen, har der siden 2011 været anlagt en uhjemlet praksis. Det indebærer, at der i dag er skadelidte, der modtager – og gennem længere tid har modtaget – en ydelse, som de efter loven ikke har været berettigede til, samt at der tilsvarende er efterladte, der modtager en ydelse, som de efter loven ikke har været berettigede til at modtage.

Der vil ligeledes fremover være en gruppe af skadelidte, der ikke vil være berettiget til den supplerende ydelse, fordi de selv vil have opsagt deres stilling.

For så vidt angår nye sager, der behandles efter lovens ikrafttræden, finder Forsvarsministeriet ikke, at omstændighederne omkring den skadelidtes fratredelse bør være afgørende for, hvorvidt den pågældende omfattes af ordningen eller ej, så længe de øvrige kriterier for at modtage ydelsen er opfyldt. De skadelidte, der selv opsiger deres stilling, har deltaget i løsningen af Forsvarets internationale opgaver, og de er som følge af deres deltagelse heri kommet til skade. Forsvarsministeriet finder på den baggrund, at det alene bør være afgørende, om den pågældende er blevet – eller efter en hypotetisk vurdering ville være blevet – afskediget som følge af tilskadekomsten. Forsvarsministeriet finder derfor, at der bør skabes hjemmel til, at ordningen kan udvides i overensstemmelse hermed.

Det bemærkes, at en sådan ordning vil adskille sig fra den ordning, der gælder for tjenestemænd, idet tjenestemænd, der opsiger deres stilling, ikke kan modtage tilskadekomst-

pension. Det vurderes imidlertid, at ordningen for overenskomstansatte på dette område ikke bør følge ordningen for tjenestemænd, fordi tjenestemænd i modsætning til overenskomstansatte sjældent vælger at forlade en stilling på Forsvarsministeriets område og dermed opsiges deres stilling.

De skadelidte, der på baggrund af den uhjemlede praksis i dag får udbetalt en supplerende ydelse, er typisk sårbare veteraner, der under eller som følge af tjenesten under deres udsendelse til udlandet har pådraget sig svære psykiske og fysiske skader. Der er samtidig tale om skadelidte, der for langt størstedelens vedkommende antageligt har indrettet sig på at modtage den supplerende ydelse.

Forsvarsministeriet finder derfor også, at der bør skabes hjemmel til at sikre, at alle de skadelidte medarbejdere og omkomne medarbejders efterladte, der i dag modtager en ydelse, kan blive ved med at modtage ydelsen, herunder også hjemmel til, at tidligere afgørelser, hvor der ikke er foretaget en hypotetisk vurdering, kan opretholdes.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at forsvarsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler, der udvider ordningen med den supplerende skattepligtige løbende ydelse til også at omfatte skadelidte, der selv har opsagt deres stilling. Det foreslås samtidig, at der i de regler, som vil blive udstedt med hjemmel i loven, vil blive fastsat krav om, at en forudsætning for udbetaling af ydelsen – som det også er tilfældet i dag ved tidsbegrænsede kontrakter – vil være, at den pågældende efter en hypotetisk vurdering ville være blevet afskediget som følge af tilskadekomsten. I tilfælde, hvor en skadelidt, der selv har opsagt sin stilling, senere afgår ved døden, vil der som følge af udvidelsen også kunne udbetales en ydelse til en eventuel efterladt ægtefælle og eventuelle efterladte børn.

Det foreslås endvidere, at de nærmere regler, der fastsættes i medfør af loven, helt eller delvis kan tillægges virkning for afgørelser, der er truffet forud for lovens ikrafttræden. Dermed vil der i reglerne kunne fastsættes den nødvendige hjemmel til, at de afgørelser, som er truffet efter den hidtidige – og uhjemlede – praksis, kan fastholdes i uændret form. Det vil også omfatte afgørelser fra den periode, hvor der ikke er foretaget den hypotetiske vurdering af, om den pågældende ville være blevet afskediget som følge af tilskadekomsten.

Forsvarsministeriets Personalestyrelse har på nuværende tidspunkt sat behandlingen af nye sager om udbetaling af en supplerende ydelse til skadelidte, som selv har opsagt deres stilling, i bero. Styrelsen vil – såfremt lovforslaget vedtages – genoptage behandlingen af de sager, der er sat i bero.

Der henvises til de foreslåede § 11 b, stk. 2 og 4, i lovforslagets § 1, nr. 1 og 3, samt bemærkningerne hertil.

2.2. Udbetaling af tillægsydelse til skadelidtes børn under 21 år

2.2.1. Gældende ret

Det følger af personellovens § 11 b, stk. 2, at ydelsen ved dødsfald udbetales til den efterladte ægtefælle og børn under 21 år. Ved varigt mén udbetales ydelsen til den skadelidte.

Ved aktstykke nr. 319 af 24. juni 2021 og aktstykke nr. 343 af 2. september 2021 er der blandt andet skabt hjemmel til, at der i finansåret 2021 kan ske fortsat udbetaling af en tillægsydelse til børn under 21 år af skadelidte medarbejdere.

Baggrunden for de to aktstykker var blandt andet, at Forsvarsministeriet havde konstateret, at Forsvarsministeriets Personalestyrelse siden 2009 har anlagt en uhjemlet praksis, hvorefter en særlig tillægsydelse er blevet udbetalt til børn under 21 år, når forælderen får udbetalt en supplerende skattepligtig løbende ydelse efter personellovens § 11 b.

2.2.2. Forsvarsministeriets overvejelser

Da der ikke er hjemmel til at udbetale en ydelse til børn under 21 år i de tilfælde, hvor den skadelidte forælder ikke er afgået ved døden, har der siden 2009 været anlagt en uhjemlet praksis. Det indebærer, at der i en årrække har været – og fortsat er – børn under 21 år, der modtager en ydelse, som de efter loven ikke er berettigede til at modtage.

Forsvarsministeriet finder, at den nuværende ordning bør udvides, så der skabes hjemmel til, at børn modtager en tillægsydelse, hvis deres forælder kommer til skade som led i løsningen af Forsvarets internationale opgaver. Dermed vil ordningen også komme til at svare til ordningen i tjenestemandspensionslovens § 14, hvorefter en tjenstemands børn bliver berettigede til et børnepensionstillæg, når tjenstemanden som følge af en arbejdsskade bliver utjenstdygtig og dermed pensioneres.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at ordningen med den supplerende skattepligtige løbende ydelse udvides, således at der skabes hjemmel til at udbetale en tillægsydelse til den skadelidtes børn under 21 år, og at forsvarsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler herom.

Det foreslås endvidere, at forsvarsministeren kan fastsætte regler om, at den foreslåede udvidelse af ordningen, hvorefter der skabes hjemmel til at udbetale en tillægsydelse til den skadelidtes børn under 21 år, helt eller delvis kan tillægges virkning for afgørelser, der er truffet forud for lovens ikrafttræden. Dermed vil der i reglerne kunne fastsættes den nødvendige hjemmel til, at de afgørelser, som er truffet efter den hidtidige – og uhjemlede – praksis, kan fastholdes i uændret form.

Forsvarsministeriets Personalestyrelse har på nuværende tidspunkt sat behandlingen af nye sager om udbetaling af en tillægsydelse til børn under 21 år af skadelidte medarbejdere i bero. Styrelsen vil – såfremt lovforslaget vedtages – genoptage behandlingen af de sager, der er sat i bero.

Der henvises til de foreslåede § 11 b, stk. 1, 2 og 4, i lovforslagets § 1, nr. 1 og 3, samt bemærkningerne hertil.

2.3. Ændring af øvrige kriterier for udbetaling

2.3.1. Gældende ret

Det følger af personellovens § 11 b, stk. 1, at forsvarsministeren fastsætter regler for udbetaling af en supplerende skattepligtig løbende ydelse i tilfælde, hvor personel, der ikke er omfattet af lov om tjenestemandspension eller lov om pensionering af civilt personel m.v. i forsvaret, omkommer eller påføres varigt mén under eller som følge af tjenesten under udsendelse til udlandet med henblik på deltagelse i de i personellovens § 11 a, stk. 1, nævnte opgaver. Det er en betingelse for udbetaling af ydelsen, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har anerkendt dødsfaldet eller tilskadekomsten som en arbejdsskade.

Det følger endvidere af personellovens § 11 b, stk. 3, at udbetaling af ydelsen ved varigt mén forudsætter, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer, at den pågældende har lidt et tab af erhvervsevnen på mindst 15 pct.

Ved udbetaling af den supplerende ydelse forudsættes det herudover, at der er sket afskedigelse eller kontraktophævelse som følge af tilskadekomsten. Hvis den skadelidtes kontrakt var tidsbegrænset og allerede er udløbet, når sagen behandles – hvorved der ikke ville kunne ske en afskedigelse som følge af tilskadekomsten – foretages en hypotetisk vurdering af, om den pågældende ville være blevet afskediget som følge af tilskadekomsten, jf. nærmere herom i afsnit 2.1.1 ovenfor.

2.3.2. Forsvarsministeriets overvejelser

Forsvarsministeriet har konstateret, at Forsvarsministeriets Personalestyrelse har anlagt en praksis, hvor lovens krav om, at det blandt andet er en forudsætning for udbetaling af den supplerende skattepligtige løbende ydelse, at der er tale om varigt mén, ikke er blevet efterlevet. Forsvarsministeriets Personalestyrelse har i stedet administreret ordningen således, at der alene er blevet stillet krav om, at den skadelidte skal have lidt et erhvervsevnetab på mindst 15 pct., jf. personellovens § 11 b, stk. 3. Det svarer til den tilsvarende ordning efter tjenestemandspensionslovens § 8.

I de tilfælde, hvor den skadelidte har et erhvervsevnetab på mindst 15 pct., vil den skadelidte typisk også have varigt mén. Forsvarsministeriet finder, at det alene bør være graden af erhvervsevnetab, der bør indgå som kriterium. Dermed vil ordningen også komme til at svare til ordningen i tjenestemandspensionslovens § 8, hvorefter en tjenestemand kan modtage tilskadekomstpension, hvis tjenestemanden er blevet afskediget på grund af en arbejdsskade, der begrundes krav på erstatning for tab af erhvervsevne.

Ved anvendelsen af kriteriet om, at der skal være sket afskedigelse som følge af tilskadekomsten, har det endvidere været Forsvarsministeriets Personalestyrelses praksis at anerkende sager i de tilfælde, hvor den pågældende er afskediget af helbredsmæssige årsager, men hvor tilskadekomsten

under eller som følge af tjenesten under udsendelsen ikke er anført som afskedigelsesårsagen, såfremt der vurderes at være årsagssammenhæng mellem tilskadekomsten under eller som følge af tjenesten under udsendelsen og den helbredsmæssige afskedigelse.

Det er Forsvarsministeriets vurdering, at der bør skabes en klar hjemmel, der fastsætter de kriterier, som kan indgå i vurderingen af sager, hvor der ikke er sket afskedigelse direkte som følge af tilskadekomsten, men hvor der har været en årsagssammenhæng.

Ved anvendelsen af det hypotetiske afskedigelseskriterium i sager, hvor medarbejderen ikke er blevet afskediget, har det herudover været Forsvarsministeriets Personalestyrelses praksis, at sager anerkendes, hvis det vurderes godtgjort, at tilskadekomsten under eller som følge af tjenesten under udsendelsen ville have medført afskedigelse forud for, at eventuelle andre (konkurrerende) forhold kunne have medført afskedigelse. Såfremt andre forhold, herunder for eksempel en dom for kriminalitet eller helbredsforringelse af andre årsager end tilskadekomsten under eller som følge af tjenesten under udsendelsen, kunne have medført afskedigelse, gives der afslag.

Det er Forsvarsministeriets vurdering, at der bør skabes en klar hjemmel, der fastsætter de kriterier, som kan indgå i den hypotetiske vurdering af sager, hvor der foreligger konkurrerende afskedigelsesårsager.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at det ikke skal være et selvstændigt krav for udbetaling af den supplerende skattepligtige løbende ydelse, at der er påført varigt mén. I stedet vil der i de regler, som vil blive udstedt med hjemmel i loven, blive fastsat krav om, at udbetalingen forudsætter et erhvervsevnetab på mindst 15 pct. Kravet om, at der skal være et erhvervsevnetab på mindst 15 pct., svarer til det gældende krav i personellovens § 11 b, stk. 3, der foreslås ophævet og videreført i de administrativt fastsatte regler.

Det foreslås endvidere, at de nærmere regler, der fastsættes i medfør af loven, helt eller delvis kan tillægges virkning for afgørelser, der er truffet forud for lovens ikrafttræden. Dermed vil der i reglerne kunne fastsættes den nødvendige hjemmel til, at eventuelle afgørelser, hvor kravet om varigt mén ikke har været opfyldt, kan fastholdes i uændret form.

Desuden foreslås det, at det tydeliggøres, at der i de nævnte regler kan fastsættes nærmere rammer for de kriterier, som kan inddrages, når det skal vurderes, om der er årsagssammenhæng mellem en afskedigelse, hvor tilskadekomsten under eller som følge af tjenesten under udsendelsen ikke er anført som afskedigelsesårsagen, og tilskadekomsten.

Derudover foreslås det, at det tydeliggøres, at der i de nævnte regler kan fastsættes nærmere rammer for de kriterier, som kan inddrages i den hypotetiske vurdering, når konkurrerende afskedigelsesårsager skal vurderes.

Der henvises til de foreslåede § 11 b, stk. 1, 2 og 4, i lovforslagets § 1, nr. 1 og 3, samt bemærkningerne hertil.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget medfører økonomiske konsekvenser for staten. Omkostningerne afholdes inden for Forsvarsministeriets eksisterende rammer.

Af nedenstående tabel fremgår de udgifter, som Forsvarsministeriet har afholdt til og med august 2021 som følge af

<i>Beløb er i mio. kr., 2021-niveau</i>	Udgifter til skadelidte medarbejdere, der selv har opsagt deres stilling:	Udgifter til efterladte ægtefæller og efterladte børn under 21 år af skadelidte medarbejdere, der selv har opsagt deres stilling:	Udgifter til børn under 21 år af nulevende skadelidte medarbejdere, der har fået en tillægsydelse:	Samlede udgifter i alt:
2009 til og med august 2021	48,9	0,4	44,5	93,9

Af nedenstående tabel fremgår lovforslagets forventede fremadrettede årlige økonomiske konsekvenser til og med 2025 fordelt på henholdsvis skadelidte medarbejdere, der selv har opsagt deres stilling, efterladte ægtefæller og efter-

Forsvarsministeriets Personalestyrelses uhjemlede praksis, fordelt på henholdsvis skadelidte medarbejdere, der selv har opsagt deres stilling, efterladte ægtefæller og efterladte børn under 21 år af skadelidte medarbejdere, der selv har opsagt deres stilling, samt børn under 21 år af nulevende skadelidte medarbejdere, der har fået en tillægsydelse:

ladte børn under 21 år af skadelidte medarbejdere, der selv har opsagt deres stilling, samt børn under 21 år af nulevende skadelidte medarbejdere, der får en tillægsydelse:

<i>Beløb er i mio. kr., 2021-niveau</i>	Forventede samlede udgifter til skadelidte medarbejdere, der selv har opsagt deres stilling:	Forventede samlede udgifter til efterladte ægtefæller og efterladte børn under 21 år af skadelidte medarbejdere, der selv har opsagt deres stilling:	Forventede samlede udgifter til børn under 21 år af nulevende skadelidte medarbejdere, der får en tillægsydelse:	Forventede samlede udgifter i alt:
2021 fra og med september	2,6	0,03	2,6	5,2
2022	23,4	0,08	28,0	51,5
2023	17,2	0,07	20,2	37,5
2024	18,8	0,05	22,7	41,5
2025	20,3	0,03	25,0	45,3

Det bemærkes, at de forventede udgifter er behæftet med betydelig usikkerhed, idet de fremtidige udgifter blandt andet vil afhænge af eventuelle beslutninger om deltagelse i internationale opgaver. Det bemærkes ydermere, at de samlede årlige udgifter fra 2026 og frem forventeligt vil stige yderligere som følge af tilgangen af nye sager i 2021-2025.

Lovforslaget vurderes at være i overensstemmelse med principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

Lovforslaget har ikke i øvrigt væsentlige økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljø- eller naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 2. august 2021 til den 30. august 2021 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Akademikerne (AC), Centralforeningen for Stampersonel (CS), Danmarks Veteraner, Dansk Arbejdsgiverforening, Danske Advokater, Danske Patienter, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Domstolsstyrelsen, Fagbevægelsens Hovedorganisation (FH), Hovedforeningen for Personel af Reserven i Danmark (HPRD), Hovedorganisationen af Officerer i Danmark

(HOD), Hærens Konstabel- og Korporalforening (HKKF), Institut for Menneskerettigheder, Interforce, Justitia, KL, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, Rigsombudsmanden i Grønland, Rigsombudsmanden på Færøerne, samtlig byretspræsidenter og Soldaterlegatet.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/ Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/ Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Lovforslaget medfører økonomiske konsekvenser for staten. Omkostningerne afholdes inden for Forsvarsministeriets eksisterende rammer.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Ingen.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Ingen.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Ingen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Klimamæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering / Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det følger af personellovens § 11 b, stk. 1, at forsvarsministeren fastsætter regler for udbetaling af en supplerende skattepligtig løbende ydelse i tilfælde, hvor personel, der ikke er omfattet af lov om tjenestemandspension eller lov om pensionering af civilt personel m.v. i forsvaret, omkommer eller påføres varigt mén under eller som følge af tjenesten under udsendelse til udlandet med henblik på deltagelse i de i personellovens § 11 a, stk. 1, nævnte opgaver. Det er en betingelse for udbetaling af ydelsen, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har anerkendt dødsfaldet eller tilskadekomsten som en arbejdsskade.

Det følger af personellovens § 11 a, stk. 1, at de nævnte

opgaver omfatter udsendelse til udlandet med henblik på deltagelse i konfliktforebyggende, fredsbevarende, fredsskabende, humanitære og andre lignende opgaver.

Det følger endvidere af personellovens § 11 b, stk. 2, at ydelsen ved dødsfald udbetales til den efterladte ægtefælle og børn under 21 år. Ved varigt mén udbetales ydelsen til den skadelidte.

Det følger herudover af personellovens § 11 b, stk. 3, at udbetaling af ydelsen ved varigt mén forudsætter, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer, at den pågældende har lidt et tab af erhvervsevnen på mindst 15 pct.

Med lovforslaget ophæves de gældende bestemmelser i § 11 b, stk. 1-3, og i stedet indsættes de foreslåede § 11 b, stk. 1, 2 og 4.

Det foreslås, at § 11 b, *stk. 1, 1. pkt.*, nyaffattes, således at det fremgår af bestemmelsen, at personel, der ikke er omfattet af lov om tjenestemandspension eller lov om pensionering af civilt personel m.v. i forsvaret, og som kommer

til skade eller omkommer under eller som følge af tjenesten under udsendelse til udlandet, kan få udbetalt en supplerende skattepligtig løbende ydelse.

Bestemmelsen har til formål at sikre den overenskomstansatte en supplerende ydelse, hvorved den overenskomstansatte samlet set får udbetalt ydelser, der så vidt muligt er svarende til det, en tjenestemand i en tilsvarende situation ville få.

Bestemmelsen er i det væsentligste en videreførelse af den gældende bestemmelse, idet kravet, om at udbetaling af den supplerende ydelse forudsætter varigt mén, dog foreslås ophævet. Det indebærer, at der fremover efter stk. 1, 1. pkt. – som noget nyt – i forhold til tilskadekomst alene vil være et krav, at den pågældende er kommet til skade under eller som følge af tjenesten under udsendelse til udlandet. De nærmere kriterier for, hvornår en tilskadekomst er omfattet af ordningen, vil blive fastsat i de regler, der vil blive udstedt i medfør af den foreslåede § 11 b, stk. 2, jf. nedenfor.

Udsendelse til udlandet vil – som efter de gældende regler – skulle forstås i overensstemmelse med personellovens § 11 a, stk. 1.

Det foreslås endvidere med § 11 b, *stk. 1, 2. og 3. pkt.*, at ved tilskadekomst udbetales ydelsen til den skadelidte, og en skattepligtig løbende tillæggydelse udbetales til den skadelidtes børn under 21 år. Ved dødsfald udbetales en supplerende skattepligtig løbende ydelse til den efterladte ægtefælle og efterladte børn under 21 år.

Bestemmelsen fastlægger modtagerkredsen for ydelsen. Der er tale om en delvis videreførelse af den gældende § 11 b, stk. 2. Bestemmelsen indebærer imidlertid – som noget nyt – at der skabes hjemmel til at udbetale en tillæggydelse til børn under 21 år, samtidig med at den skadelidte forælder fortsat modtager den supplerende ydelse.

Ved »ægtefælle« forstår ægtefællen på dødstidspunktet. Der kan således efter bestemmelsen ikke ske udbetaling til tidligere ægtefæller eller til samlever. Begrebet skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med det tilsvarende begreb i tjenestemandspensionsloven.

Ved »børn« forstår egne biologiske børn, adoptivbørn og stedbørn, hvis den berettigede til den supplerende ydelse er gift med stedbarnets forælder, og stedbarnet er medtaget til forsørgelse i det fælles hjem. Begrebet skal i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med det tilsvarende begreb i tjenestemandspensionsloven.

Ved »skadelidte« forstår den, der under eller som følge af tjenesten under udsendelse til udlandet er kommet til skade, og som i øvrigt opfylder de nærmere kriterier for at modtage en supplerende skattepligtig løbende ydelse, jf. den foreslåede § 11 b, stk. 1, 1. pkt., og regler fastsat i medfør af det foreslåede stk. 2.

Det foreslås med § 11 b, *stk. 2*, at forsvarsministeren fastsætter nærmere regler om ydelsen efter stk. 1. Ministeren kan herunder fastsætte kriterier for beregning af ydelsen samt nærmere kriterier for tildeling af ydelsen, herunder krav om, at der skal være en anerkendt arbejdsskade, krav til erhvervsevnetab, krav om, at skaden skal have været egnet

til at medføre afskedigelse, og regler om vurderingen i sager, hvor der foreligger konkurrerende afskedigelsesårsager.

Det foreslåede stk. 2 indebærer, at forsvarsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om blandt andet kriterier for beregningen af den supplerende ydelse til skadelidte og til deres efterladte ægtefælle og efterladte børn samt tillæggydelsen til børn af skadelidte. Ydelsen til overenskomstansatte, der er kommet til skade, vil blive søgt beregnet således, at der i videst muligt omfang skabes økonomisk ligestilling med tjenestemænd i en tilsvarende situation. Tilsvarende vil beregningerne i størst muligt omfang skulle sikre, at en eventuel efterladt ægtefælle og eventuelle efterladte børn kan modtage en supplerende ydelse, hvor den samlede udbetaling i størst muligt omfang svarer til det, der ville blive udbetalt til en efterlevende ægtefælle og efterlevende børn efter en tjenestemand. Endeligt vil beregningerne så vidt muligt skulle sikre, at den tillæggydelse, som børn af skadelidte kan modtage, beløbsmæssigt svarer til det børnepensionstillæg, som en tjenestemandens børn bliver berettigede til, når tjenestemanden som følge af en arbejdsskade bliver utjenstdygtig og dermed pensioneres.

Den supplerende ydelse til den skadelidte vil skulle udgøre differencen mellem de ydelser, den overenskomstansatte vil få udbetalt, og de ydelser, den pågældende ville have fået, hvis vedkommende havde været ansat som tjenestemand. Tilsvarende vil en supplerende ydelse til en efterladt ægtefælle eller til efterladte børn skulle udgøre differencen mellem de ydelser, som de efterladte vil få, og de ydelser, som en efterlevende ægtefælle eller efterlevende børn af en tjenestemand vil få. Det vil skulle fremgå af de regler, der fastsættes i medfør af bestemmelsen, hvilke konkrete ydelser, der skal indgå i beregningerne.

Det vil i reglerne kunne fastsættes, at beløb fra Forsvarets særlige erstatningsordning, eventuel erstatning fra FN, gruppelevsforikring, frivillige bidrag til arbejdsgiverfinansierede pensionsordninger samt private pensions- og forsikringsordninger ikke indgår i beregningen af den supplerende ydelse.

Forsvarsministeren vil desuden efter bestemmelsen blive bemyndiget til blandt andet at fastsætte regler om nærmere kriterier for tildeling af ydelsen. Der vil i reglerne blive fastsat krav om, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal have anerkendt tilskadekomsten eller dødsfaldet som en arbejdsskade, samt krav om, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal have vurderet, at den pågældende har lidt et tab af erhvervsevnen på mindst 15 pct. Tilsvarende krav følger efter gældende ret af § 11 b, stk. 1, 2. pkt., og § 11 b, stk. 3, der med lovforslaget foreslås ophævet.

Endvidere vil der i regler, der udstedes i medfør af bestemmelsen, blive fastsat krav om, at skaden skal have været egnet til at medføre afskedigelse. Kravet vil indebære, at det vil være en forudsætning for udbetaling af ydelsen, at den pågældende er blevet afskediget som følge af tilskadekomsten, eller at den pågældende efter en hypotetisk vurdering ville være blevet afskediget som følge af tilskadekomsten.

De nærmere rammer for vurderingerne vil blive fastsat i de regler, der udstedes.

I de tilfælde, hvor den pågældende er afskediget, men hvor tilskadekomsten under eller som følge af tjenesten under udsendelsen ikke er anført som afskedigelsesårsagen, vil det i forbindelse med vurderingen af, hvorvidt den pågældende er blevet afskediget som følge af tilskadekomsten blandt andet blive vurderet, om der er årsagssammenhæng mellem afskedigelsen og tilskadekomsten.

I forbindelse med en vurdering af, om den pågældende efter en hypotetisk vurdering ville være blevet afskediget som følge af tilskadekomsten, vil der skulle tages højde for, at der kan gå lang tid fra den skadelidtes fratrædelse til den pågældendes erhvervsevne bliver påvirket grundet skaden. Ved vurderingen vil den skadelidtes erhvervsforløb efter afgang blive vurderet. Dette vil ske med henblik på at afklare, hvornår tilskadekomsten har gjort den skadelidte uarbejdsdygtig i et omfang, hvor det er sandsynligt, at denne ville være blevet afskediget. Der vil i den forbindelse blandt andet blive lagt vægt på, om der er truffet en afgørelse om førtidspensionering, om den pågældende arbejder på skånevilkår eller lignende, som kan henføres til tilskadekomsten.

Der vil endvidere i reglerne ske en nærmere regulering af, hvilke kriterier der kan indgå ved vurdering af konkurrerende afskedigelsesårsager, hvor tilskadekomsten under eller som følge af tjenesten under udsendelsen ikke er angivet som årsag ved en egentlig afskedigelse, eller hvor en hypotetisk afskedigelse kunne være sket af andre grunde end tilskadekomsten. Såfremt andre forhold, herunder for eksempel en dom for kriminalitet eller helbredsforringelse af andre årsager end tilskadekomsten, har eller kunne have medført afskedigelse, vil der kunne gives afslag.

Til nr. 2

Det følger af personellovens § 11 b, stk. 4, at udbetaling af den supplerende skattepligtige løbende ydelse for personel, der er omkommet eller påført varigt men under eller som følge af tjeneste under udsendelse den 14. august 1996 eller senere, tidligst kan ske med virkning fra den 14. august 1996. For personel, der er omkommet eller påført varigt men under eller som følge af tjeneste under udsendelse før den 14. august 1996, kan udbetaling af den supplerende skattepligtige løbende ydelse efter stk. 1 tidligst ske med virkning fra den 1. januar 2018.

Det foreslås, at »påført varigt men« i § 11 b, *stk. 4*, der fremadrettet bliver *stk. 3*, ændres til »kommet til skade«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede § 11 b, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, hvorefter kravet om, at den skadelidte skal være påført varigt mén, foreslås ophævet.

Til nr. 3

Det foreslås med § 11 b, *stk. 4*, at forsvarsministeren kan

fastsætte regler om, at stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 2 helt eller delvis kan tillægges virkning for afgørelser, der er truffet forud for lovens ikrafttræden.

Med bestemmelsen vil forsvarsministeren kunne fastsætte regler om, at den foreslåede § 11 b, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, helt eller delvis skal have virkning for afgørelser, som Forsvarsministeriets Personalestyrelse – eller andre myndigheder – har truffet forud for den 1. januar 2022. Forsvarsministeren vil endvidere kunne fastsætte regler om, at bekendtgørelser, der udstedes med hjemmel i den foreslåede § 11 b, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, skal tillægges virkning for afgørelser, som Forsvarsministeriets Personalestyrelse – eller andre myndigheder – har truffet forud for den 1. januar 2022.

Dermed vil det kunne sikres, at forsvarsministeren også kan fastsætte regler om, at ændringerne har tilbagevirkende kraft, således at de hidtidige afgørelser, hvor de foreslåede ændringer har været anvendt uden hjemmel, står ved magt. Det vil også omfatte afgørelser fra den periode, hvor der ikke er foretaget den hypotetiske vurdering af, om den pågældende ville være blevet afskediget som følge af tilskadekomsten.

Den foreslåede ordning vurderes alene at være af begunstigende karakter og vurderes således ikke at kunne være til ugunst for den omfattede personkreds.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2022.

Til § 3

Den foreslåede bestemmelse vedrører lovens territoriale gyldighed.

Personelloven er, på nær ændringerne foretaget ved § 39 i lov nr. 530 af 24. juni 2005, § 3 i lov nr. 1264 af 16. december 2009, § 15 i lov nr. 395 af 2. maj 2016, lov nr. 1539 af 18. december 2018 og lov nr. 328 af 30. marts 2019, direkte gældende for Færøerne og Grønland.

Ændringerne af personelloven i lov nr. 1539 af 18. december 2018 om ændring af lov om forsvarrets personel samt lov nr. 328 af 30. marts 2019 om ændring af lov om forsvarrets personel er dog sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning nr. 2016 af 18. december 2020 om ikrafttræden for Grønland af visse love om ændring af lov om forsvarrets personel.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland, men at loven ved kongelig anordning helt eller delvis skal kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 1

§ 11 b. Forsvarsministeren fastsætter regler for udbetaling af en supplerende skattepligtig løbende ydelse i tilfælde, hvor personel, der ikke er omfattet af lov om tjenestemandspension eller lov om pensionering af civilt personel m.v. i forsvaret, omkommer eller påføres varigt mén under eller som følge af tjenesten under udsendelse til udlandet med henblik på deltagelse i de i § 11 a, stk. 1, nævnte opgaver. Det er en betingelse for udbetaling af ydelsen, at Arbejdsskadestyrelsen har anerkendt dødsfaldet eller tilskadekomsten som en arbejdsskade.

Stk. 2. Ved dødsfald udbetales ydelsen til den efterladte ægtefælle og børn under 21 år. Ved varigt mén udbetales ydelsen til den skadelidte.

Stk. 3. Udbetaling af ydelsen ved varigt mén forudsætter, at Arbejdsskadestyrelsen vurderer, at den pågældende har lidt et tab af erhvervsevnen på mindst 15 pct.

Stk. 4. For personel, der er omkommet eller påført varigt mén under eller som følge af tjeneste under udsendelse den 14. august 1996 eller senere, kan udbetaling af den supplerende skattepligtige løbende ydelse efter stk. 1 tidligst ske med virkning fra den 14. august 1996. For personel, der er omkommet eller påført varigt mén under eller som følge af tjeneste under udsendelse før den 14.

I lov om forsvarets personel, jf. lovbekendtgørelse nr. 667 af 20. juni 2006, som ændret ved § 3 i lov nr. 1264 af 16. december 2009, § 15 i lov nr. 395 af 2. maj 2016, lov nr. 1539 af 18. december 2018 og lov nr. 328 af 30. marts 2019, foretages følgende ændringer:

1. § 11 b, stk. 1-3, ophæves, og i stedet indsættes:

»Personel, der ikke er omfattet af lov om tjenestemandspension eller lov om pensionering af civilt personel m.v. i forsvaret, og som kommer til skade eller omkommer under eller som følge af tjenesten under udsendelse til udlandet, kan få udbetalt en supplerende skattepligtig løbende ydelse. Ved tilskadekomst udbetales ydelsen til den skadelidte, og en skattepligtig løbende tillæggydelse udbetales til den skadelidtes børn under 21 år. Ved dødsfald udbetales en supplerende skattepligtig løbende ydelse til den efterladte ægtefælle og efterladte børn under 21 år.

Stk. 2. Forsvarsministeren fastsætter nærmere regler om ydelsen efter stk. 1. Ministeren kan herunder fastsætte kriterier for beregning af ydelsen samt nærmere kriterier for tildeling af ydelsen, herunder krav om, at der skal være en anerkendt arbejdsskade, krav til erhvervsevnetab, krav om, at skaden skal have været egnet til at medføre afskedigelse, og regler om vurderingen i sager, hvor der foreligger konkurrerende afskedigelsesår-sager.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

2. I § 11 b, stk. 4, 1. og 2. pkt., der bliver stk. 3, 1. og 2. pkt., ændres »påført varigt mén« til: »kommet til skade«.

august 1996, kan udbetaling af den supplerende skattepligtige løbende ydelse efter stk. 1 tidligst ske med virkning fra den 1. januar 2018.

3. I § 11 b indsættes efter stk. 4, der bliver stk. 3, som nyt stykke:

»Stk. 4. Forsvarsministeren kan fastsætte regler om, at stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 2 helt eller delvis kan tillægges virkning for afgørelser, der er truffet forud for lovens ikrafttræden.«